

چکیده

موضوع این پژوهش بررسی سیاست جنایی ایران و عضویت در گروه‌های تروریستی است، رواج پدیده تروریسم منحصر به منطقه و یا دولت‌های خاصی نیست، بلکه از کشورهای کوچک، کمتر توسعه یافته تا بزرگترین قدرت‌های دنیا به نحوی با این معضل امنیتی مواجه هستند. به طور تقریبی می‌توان گفت از زمان شکل‌گیری جامعه بین‌الملل و درک لزوم مقابله با تروریسم، کشورها و جامعه بین‌الملل سه راهبرد را در روند مبارزه با تروریسم در پیش گرفته‌اند که هر یک موفقیت‌هایی را در پیش داشته است، اما هیچکدام قادر به مقابله ریشه‌ای با پدیده تروریسم نبوده است و در بلندمدت نتوانسته از دست زدن به اقدامات تروریستی جلوگیری کند که این مطالعه در پی آن است سیاست جنایی ایران در خصوص عضویت در گروه‌های تروریستی تبیین نماید. از این رو، یافته‌های این پژوهش که با بهره‌گیری از روش توصیفی-تحلیلی و تکیه بر داده‌های عینی و تاریخی و استفاده از منابع کتابخانه‌ای و فضای مجازی (الکترونیک) صورت پذیرفته، نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی ایران به عنوان یکی از کشورهای پدیده تروریسم با امنیت آن پیوند خورده و به شکل دوگانه‌ای از تروریسم آسیب دیده است؛ در عین حالی که از ابزارهای نظامی و تاکتیکی برای مقابله با مظاهر تروریسم بهره گرفته است و همچنین درصدد خشکاندن ریشه‌های تروریسم و مقابله با عوامل به وجود آورنده اقدامات تروریستی بوده و برای مقابله با تروریسم سیاست‌های ویژه‌ای را اتخاذ کرده است و اقدامات متعددی را انجام داده است، و این امر نشان دهنده آن است که جمهوری اسلامی ایران در زمینه مقابله با تروریسم دارای راهبردی مشخص بوده است.

واژگان کلیدی: تروریسم، راهبرد، مقابله با تروریسم، عضویت، سیاست جنایی ایران،

¹ . کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی